

nýbrž nesou je vymahající věřitelé (11. ún. 1908, R I. 50/8; J. Bl. 1909: 190.). Viz č. 23., str. 91. t. roč.

121. — § 352. Při exekuci rozsudku na zrušení spoluvlastnictví má vymahající věřitel nárok na náhradu útrat, spojených s určením dražebních podmínek (15. pros. 1908, R V. 1348/8; Z. Bl. 1909: 268.).

122. § 75. Vymahající věřitel, jenž při mobilární exekuci následkem vlastnických nároků osoby třetí navrhne zastavení exekuce, nemá nároku na náhradu nákladů, s návrhem tím spojených (4. ún. 1908, R VII. 12/8; off. 1148; Z. Bl. 1909: 356.).

123. § 78. Početní chyby v rozvrhovém usnesení nutno opravit kdykoliv z úřední povinnosti (§§ 419., 430. c. s. ř.) (11. ún. 1908, R I. 50/8; J. Bl. 1909: 190.). Viz č. 22. t. roč.

124. § 80. Pro výkon nálezů německých soudů neplatí omezení § 80., č. 2. ex. ř., je-li exekut cizinec (30. pros. 1907, č. 16.309; off. 1145; Z. Bl. 1909: 357.).

125. §§ 171., č. 2., 214., 223. Hypotekární věřitel s nevyčerpanou kaucí útratovou, jehož pohledávka přikázána ku převzetí vydražitelem, může si zajistiti náhradu budoucích vedlejších nákladů dohodou s vydražitelem, již v usnesení rozvrhovém dle § 214., č. 2. ex. ř. jest vyznačiti. Pro otázku, sluší-li hypotekární pohledávku, stíženou nadzástavním právem, zaplatiti hotově, aneb musí-li ji vydražitel převzít, není rozhodno pouze, jak se zachová věřitel nadzástavní (12. květ. 1908, R I. 67/8; P. 1909: 314.).

126. §§ 216., 217. Byl-li hypotekární dluh převzat vydražitelem, dlužno útratovou kaucí, vzešlými náklady nevyčerpanou, vymazati (19. led. 1909, R VI. 4/9; Z. Bl. 1909: 268.).

127. §§ 331., 334. Exekuce na hostinskou koncesi jest nepřipustna (19. květ. 1908, R II. 380/8; P. 1909: 313.).

§ 352. Viz § 74., č. 121.

128. §§ 370., 371., č. 2. Exekuci zjišťovací na základě směnečných platebních rozkazů nelze povoliti, dokud nebyly podány námitky (5. led. 1909, R II. 1026/8; J. Bl. 1909: 239.).

129. § 379. Prozatímní opatření ohledně spořitelních knížek děje se dle § 379., č. 3. ex. ř. zákazem a nikoliv zabavením a uschováním dle § 379., č. 1. a 296. ex. ř. (16. břez. 1909, R II. 44/9; P. 1909: 312.).

D. Z řízení nesporného, knihovního a konkursního.

19. § 9. nesp. říz. Proti usnesením soudu, jimiž vyměřen byl pozůstalostní poplatek v kolcích, jde stížnost na úřady finanční a nikoliv na vyšší soudy (3. břez. 1908, R V. 189/8; off. 1155.).

20. § 125. Lhůtu ku podání dědické žaloby lze určit jen tak, aby běh její počal doručením pravoplatného usnesení, jímž protokol o projednání roku byl vyřízen (26. led. 1909, R VI. 16/9; Z. Bl. 1909: 342.).

21. § 111. Útraty inventury farního jmění obročního nese požívatel, na něž obročí přechází (nynější farář) (17. ún. 1908, R VII. 18/8; J. Bl. 1909: 203.).

22. § 1. knih. zák. Pozemková kniha ve spojení s mapou pozemkové knihy má význam jen pro otázku, byla-li určitá, v listu skutkové podstaty zanešená parcela knihovně nabyta, netvoří však důkazu o tom, která plocha v přírodě dotyčnému parcelnímu označení odpovídá a jaký rozsah tato parcela má (7. led. 1909, Rv VI. 451/8; Z. Bl. 1909: 228.).

§ 145. konk. řádu. Viz § 45. ex. ř., č. 119 t. roč.

23. § 189. Zrušení konkursu nelze odepřítí proto, že by úpadce po jeho zrušení mohl realizovati svoji koncessi hostinskou, zástavními právy zajištěnou (16. ún. 1909, R I. 116/9; J. Bl. 1909: 192.). Srov. §§ 331., 334., ex ř., č. 127. t. roč.

24. § 226. Ujednání úpadce s jedním věřitelem ve prospěch tohoto s dodatkem, že ujednání to nebude zrušeno narovnáním, s veškerenstvím věřitelův učiněným, jest platné, bylo-li toto narovnání učiněno jen ve formě stenogramu (12. led. 1909, Rv VI. 447/8; Z. Bl. 1909: 237.) Viz § 887. obč. zák., č. 113. t. roč.

II. Ve věcech trestních.

E. Z trestního práva hmotného.

93. § 68. tr. zák. Obecní strážník, jenž na základě zvláštní smlouvy s obcí obstarává čišění porážky, nevykonává touto prací zdravotní policii a nepožívá během té práce ochrany § 68. tr. zák. (15. ún. 1908, č. 14.113; off. 3431.).

94. — Také postillon neerárního poštovního úřadu požívá u výkonu své služby ochrany § 68. tr. z. (4. list. 1907, č. 7211; off. 3405.).

95. — Představený obce, jenž k ochraně obecního majetku dá strhnouti plot, postavený tam osobou soukromou na základě domněle nabytého práva držby, požívá i s pomocníky, k tomu přivzatými, ochrany § 68. tr. z. (16. ún. 1907, č. 14.752; J. Bl. 1909: 72.).

98. § 83. »Více shromážděných lidí« jest tu, jsou-li to vesměs lidé, jednající vědomě ve společném zlém úmyslu; této známky deliktu tu není, vstoupí-li do domu neb bytu vedle dvou osob, dolosně tam vniknuvších, osoba třetí v úmyslu beztrestném (15. ún. 1908, č. 14.486; off. 3420.).

99. — Přičítání činu jako rušení domovního míru není vyloučeno, jsou-li věci, na nichž násilí spáchána, vlastnictvím pachatelovým. »Více shromážděných lidí« jsou jen takové osoby, jež ve společném zlém úmyslu do domu neb bytu osoby jiné vniknou. K pojmu ozbrojení nestačí, použil-li pachatel při vniknutí do bytu nějakého nástroje (3. list. 1908, Kr V. 519/8; off. 3505.).

100. § 84. »Původcem« rušení míru domovního neb pozemního ve sm. tohoto § jest nejen případný jeho návodce, nýbrž též k a ž-